

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
16 У 4958/15
22.06.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Гајић Салзбергер, председника већа, Весне Даниловић и Слађане Бојовић, чланова већа, са судским саветником Мајом Панић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ..., чији је пуномоћник Лазар Гутеша, адвокат из Вршца, Лазе Нанчића 10, поднетој против туженог Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине у Новом Саду, са заинтересованим лицем В.В. из ..., ..., у предмету инспекцијске мере, по усменој јавној расправи одржаној дана 21.06.2018. године, у нејавној седници већа одржаној дана 22.06.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против закључка грађевинског инспектора Одељења за урбанистичко-грађевинске и имовинско-правне послове Општинске управе општине Вршац број 354-056/2012-IV-03 од 13.10.2014. године, којим је обустављено извршење решења грађевинског инспектора број 354-056/2012-IV-03 од 17.09.2012. године и поништен закључак о дозволи извршења број 354-056/2012-IV-03 од 25.03.2013. године и поступак проведен на основу истог.

У тужби поднетој Управном суду дана 25.03.2015. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је у току поступка доказано да заинтересовано лице Б.Б. није имао потребну дозволу за градњу спорног зида и да није поступао у складу са позитивним законским прописима, већ да је градња тог зида дозвољена у поступку легализације. Указује да зид нема темељ и да он практично виси у односу на њену непокретност и да се може срушити у сваком моменту у њено

двориште и на њене објекте. Истиче да је заинтересовано лице Б.Б. у својој изјави од 16.05.2014. године навео да је спорни зид саградио пре него што је тужила купила своју кућу, при чему је грађевинска дозвола издата у априлу 2013. године, дакле, годину дана након што је озидан. Сматра да се у поступку мора јасно и прецизно утврдити чињеница да зид није озидан у складу са законским прописима и да издата грађевинска дозвола се не односи на спорни зид. Наводи да инвеститор није имао грађевинску дозволу, те да је признао да није градио зид према постојећој техничкој документацији и решењу о дозволи за градњу зида, што тврди и грађевински инспектор. Стога предлаже да суд тужбу уважи и поништи решење туженог органа, заједно са закључком грађевинског инспектора првостепеног органа од 13.10.2014. године.

Дана 28.05.2015. године, Правобранилаштво Аутономне покрајине Војводина је Управном суду доставило одговор на тужбу са захтевом за накнаду трошкова за састав истог.

Заинтересовано лице Б.Б. из ... Управном суду није доставио одговор на тужбу.

Поднеском од 19.06.2018. године, тужила је предложила да Управни суд одржи расправу у њеном одсуству и одсуству њеног пуномоћника, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 21.06.2018. године, применом одредбе чл. 34. став 2. и 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), у одсуству уредно позваних: тужиоца, туженог органа и заинтересованог лица.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни судје, по оцени навода тужбе, те списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган, када је оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиле изјављену против закључка првостепеног органа, дајући за своју одлуку разлоге које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је поступак у овој управној ствари покренут по службеној дужности, а поводом пријаве тужиле од 22.08.2012. године, против инвеститора Б.Б. из ..., у овом спору заинтересованог лица, да је у том поступку закључком број 354-056/2012-IV-03 од 17.09.2012. године, тужиле признато својство странке, да је првостепени орган, решењем број 354-056/2012-IV-03 од 17.09.2012. године, овде заинтересованом лицу наложио да у року од 30 дана од дана пријема решења уклони зидану ограду дужине 24м и висине 2,0м, са бетонским надзитком просечне висине 0,2м, који се налази у ул. ... број ..., у ..., на кат. парцели број ... КО ..., јер је изграђена без техничке документације и решења надлежног органа, уз напомену да жалба не одлаже извршење решења. Даље из списа произлази да је првостепени орган донео и закључак о дозволи извршења од 25.03.2013. године, којим је дозволио административно извршење наведеног првостепеног решења од 17.09.2012. године. Како је инвеститор накнадно приказао решење Одељења за урбанистичко-грађевинске и имовинско-правне послове Општинске управе општине Вршац број 351-262/12-IV-03 од 04.04.2013. године, којим

му је на основу члана 145. Закона о планирању и изградњи одобрено извођење радова на изградњи зидане оградне на кат. парцели ... КО ..., која се налази у ..., у ул. ..., у свему према идејном пројекту број техн. ДН 012/Г/12 од октобра 2012. године, израђеном од стране ДОО "В.В." из ..., другостепени орган је првостепеном органу указао да је у поновном поступку потребно утврдити битну чињеницу да ли је решење од 04.04.2013. године постало коначно и о тој чињеници прибавити доказ-информацију од надлежног органа који је то решење и донео, те да странкама на усменој расправи прикаже наведено решење и омогући да се изјасне о прибављеним доказима. Првостепени орган је, у поновном поступку, поступајући по упутству другостепеног органа, утврдио да је решење од 04.04.2013. године уручено овде заинтересованом лицу дана 05.04.2013. године, да се жалба на то решење могла изјавити у року од 8 дана од дана достављања, односно до 14.04.2013. године, али да жалба на наведено решење није изјављена, па је исто постало коначно дана 15.04.2013. године. Даном 16.05.2014. године, првостепени орган је одржао усмену расправу којој је присуствовао инвеститор Б.Б. из ..., овде заинтересовано лице, а тужила је свој изостанак благовремено оправдала, али се на Записник о усменој јавној расправи изјаснила писаним поднеском од 28.05.2014. године. поступајући у оквиру својих надлежности и овлашћења, грађевински инспектор је на основу новог чињеничног стања – решења о одобрењу за изградњу оградног зида и оградне од стране надлежног органа од 04.04.2013. године, утврдио да су се стекли услови за обуставу административног извршења решења којим је наложено уклањање предметног објекта, тачније зидане оградне која се налази у ул. ... .. у ... на кат. парц. ...КО ..., при чему је указао да је по службеној дужности покренуо поступак инспекцијског надзора број 354-001/2014-IV-03 од 17.01.2014. године над изграђеним делом оградног зида и оградне.

У поступку по жалби, тужени је нашао да је у правилно спроведеном поступку у коме је странкама омогућено да се упознају са прибављеним доказима и изјасне о истим, неспорно утврђено да је инвеститор Б.Б., овде заинтересовано лице, саградио зидану ограду на кат. парцели број ... КО ..., која се налази у ..., ул. ..., прибавио и приказао решење Одељења за урбанистичко-грађевинске и имовинско-правне послове Општинске управе Вршац број 351-262/12-IV-03 од 04.04.2013. године, којим му се одобрава изградња наведеног објекта на наведеној адреси и парцели према приложеном идејном пројекту од октобра 2012. године, за које решење је утврђено да је постало коначно у управном поступку. Стога су се, и по оцени туженог органа, стекли услови да првостепени орган у складу са чланом 172. став 4. Закона о планирању и изградњи, поступак административног извршења обустави на основу члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку, будући да је инвеститор приказао решење којим му се одобрава изградња спорног оградног зида, па више није у обавези да изврши решење првостепеног органа којим му је наложено уклањање истог, због чега је, по оцени туженог, ожалбени закључак правилан и на закону заснован.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 172. став 4. Закона о планирању и изградњи, којим је прописано да је општини, граду и граду Београду поверено вршење инспекцијског надзора над изградњом објеката за које се издају грађевинске дозволе на основу тог закона, по оцени Управног суда, тужени је основано одбио жалбу тужиле, налазећи да су се стекли услови да грађевински инспектор обустави поступак административног извршења на основу члана 171. став 1. Закона о општем управном

поступку, имајући у виду да је инвеститор прибавио и приказао решење Одељења за урбанистичко-грађевинске и имовинско-правне послове Општинске управе Вршац број 351-262/12-IV-03 од 04.04.2013. године, из ког произлази да му је одобрена изградња предметне ограде на наведеној адреси и парцели према идејном пројекту у прилогу. Ово са разлога што је, у правилно спроведеном поступку, у коме је странкама омогућено учешће, несумњиво утврђено да је решењем од 04.04.2013. године заинтересованом лицу одобрена изградња предметне ограде, па је правилна оцена туженог органа да заинтересовано лице више није у обавези да изврши решење првостепеног органа од 17.09.2012. године којим је наложено рушење исте.

Оцењујући наводе тужбе, који су истицани и у жалби, а којима се указује да се решење од 04.04.2013. године не може односити на спорни објекат, по оцени суда није од утицаја на другачије решење ове управне ствари. Ово стога што, а како то правилно налази тужени орган, Законом о планирању и изградњи није искључено прибављање потребне документације у редовном поступку за већ изграђене објекте.

Суд је ценио наводе тужбе да предметни зид није озидан у складу са законским прописима, али налази да исти није од утицаја на другачије решење овог управног спора, с обзиром да се у поступку административног извршења решења могу истицати једино наводи који се односе на само извршење. Осим наведеног, грађевински инспектор је, а како је то наведено у ожалбеном закључку, по службеној дужности покренуо поступак инспекцијског надзора број 354-001/2014-IV-03 од 17.01.2014. године над извршеним радовима по решењу од 04.04.2013. године, тако да ће у поступку инспекцијског надзора над изграђеним делом оградног зида и ограде тужиља моћи да указује на евентуалне пропусте, те ће у том поступку бити утврђено да ли је дошло до одступања у погледу димензија изграђеног објекта и бити евентуално наложене одговарајуће мере.

Суд је ценио све наводе тужбе, али код изнетог налази да су исти без утицаја на другачију одлуку суда у овом предмету, при чему су наводи тужбе уједно и поновљени наводи жалбе које је тужени орган, сагласно одредби члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Сл.лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Сл.гласник РС" бр.30/10) правилно оценио у образложењу оспореног решења, са којих разлога оцена тих навода није посебно образлагана овом пресудом.

Одлучујући о предлогу тужиље да суд поништи и ожалбени закључак, те сам реши ову управну ствар, суд налази да исти није основан. Ово стога што је оспорено решење правилно и на закону засновано, те нису испуњени услови за његов поништај, па тиме ни за могућност да овај суд сам реши ову управну ствар, јер је претпоставка за овакву одлуку суда претходна оцена да оспорени акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није случај.

Приликом одлучивања, суд није прихватио одговор на тужбу дат од стране Правобранилаштва Аутономне покрајине Војводина, имајући у виду да у конкретном случају није у питању имовински спор, јер према ставу утврђеном на 74. седници свих судија Управног суда одржаној дана 04.12.2017. године, Државно, односно Покрајинско правобранилаштво нема право да у управном спору заступа тужени државни орган, односно орган Покрајинске управе, на основу посебно датог пуномоћја. Како се у конкретном случају не ради о имовинским споровима, то Управни суд није прихватио предметни одговор на тужбу, због чега није одлучивао ни о

траженим трошковима за састав одговора на тужбу.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 22.06.2018. године, 16 У 4958/15

**Записничар
Маја Панић,с.р.**

**Председник већа-судија
Гордана Гајић Салзбергер,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

J3